Жилав, а, о, — и (чт) жъвкав, растеглив, як: мѣсто жилаво не се кяса. Глинавата земя става жилава, та се влече, като намокрен клей. Л.Д. 1872 р. 234. Главицата не е толкова тежка и жилава — р. 235. Жилаво било ма и се хлапе

Жилест — ляст, а, о, — и (чт) 1) който има много, дебели и напрѣгнати жили. 2) в. жилав: Замахна с' оная ти жилеста рѫка и огуши го отведнъж по главата. Сб. 82.

Жиловлак (чт) в. живовлек. Пк. 60.

Жилетка (та) в. Джилетка.

Жило (то) 1) у насѣкомитѣ: на оситѣ и на пчелитѣ жилото орядие което служи за ожилване. 2) у змиитѣ, по мнѣнието на простолюдието върхецът на расоватий им язичец: Да търпи тия тежки болежи освѣн жегата на кръвопийнитѣ мухи. Р.А. 75

Жиля, иш. гл. др. ранявам с' жилото: Пчелитѣ взели да го жилят и го злѣ ранили. Сб. 99.

Жиляст, а, о, — и (чт) сящо жилест: рѫцѣтѣ му бѣха жилясти. Т. 81.

Жир (чт) 1) в. жълѫд. 2) в. лой Л.Д. 1871 р. 108.

Житар (чт) търговец с' жито

Житарски, а, о, — и (чт) нашитѣ търговци се занимават с' житарска търговия. Л.Д. 1876 р. 45

Житен, тна, о, — и (чт) от жито. хлѣб = хлѣбороден. Житна храна храна от житни плодове, пшеница, ръж, ечмик, просо; житни страни, странитѣ дѣто сѣят жито и плодоносни.

Житейски, а, о, — и (чт), който се отнася към този врѣменен живот: От грижи и богатства и сласти житейски, отхождат и заглъхнуват. Лук. 8; 14.

Жител (чт) който живѣе нѣйдѣ постоянно.

Житие (то) стар. животоописание: проложитѣ и житията на светиитѣ.

Житник (чт) дървен сѫд, ракла или здание дѣто се държи жито.

Житница (та) строение за държение житни плодове и ще събере пшеницата в' житницата си. Лук. 3; 17. — 12; 18. 2) Долнята вътрѣшната част на корабът дѣто се държат и пазят разни работи; хамбар. Вситѣ се принудиха да забѣгнат едни в' камаритѣ, други в' житницата на корабът. Р.А. 15

Жиленье (то) от жило и жиля. От жиленьето на мухитѣ. Р.А. 71.

Жилец (чт) ум. от жила. Възкачената чирутка на орѣхът бѣ на жилци, като ѣжко. Р.А. 22.

Жилище (то) мѣсто дѣто се живѣе.

Жилка (та) от жила. Зубитѣ предят и вият една жилка свилена нишка. Л.Д. 1874. р. 197. Извор който има жилката си близу до повръхнината. Л.Д. 1873. р. 65. 2) много тънки корени. Кореньетѣ и жилкитѣ някак си се задушват у затворената земя. Л.Д. 1872 р. 234.

Жит (чт) едър, дълъг, висок човѣк, исполин. За такъв човѣк казват: останал от житоветѣ хора. Затова нѣкои го земат за жид, жидовин, а други го мислят да е от жити както се наричали хетитѣ в' старо врѣме. в. Житов гроб, и Житовец.